

„Ar tie, kurie myli vienas kitą, ne visada sako tą patį?“

Šventasis Rožinis yra galingas
ginklas. Vartok jį su
pasitikėjimu ir tu stebėsiesi
rezultatu. (Kelias, 558)

spalio 7 d.

Pradžia kelio, kurio pabaiga –
beprotiška meilė Jėzui, yra
pasitikėjimo kupina meilė
Švenčiausiajai Marijai. Nori mylėti
Švenčiausiąją Mergele? Tad

bendrauk su Ja. Kaip? Gerai
kalbėdamas Rožinį.

Bet kalbėdami Rožinį... kartojame vis
tą patį. Vis tą patį? O žmonės,
mylintys vienas kitą, argi nekartoja
to paties? O gal Rožinis dėl to
monotoniškas, kad, užuot taręs
žodžius žmoniškai, tik vebleni,
mintimis būdamas labai toli nuo
Dievo? Be to, paklausyk: prieš
kiekvieną dešimtį Sveika, Marija
nurodoma, kokią paslaptį reikia
apmąstyti. O tu... ar esi kada nors
apmąstęs šias paslaptis?

Pasidaryk mažas. Eik su manimi, ir –
tai svarbiausia, ką noriu tau
atskleisti – gyvensime Jėzaus, Marijos
ir Juozapo gyvenimą.

Kiekvieną dieną mes kaip nors
naujai jiems pasitarnausime.
Išgirsime jų šeimą šnekantis.
Regėsime Mesiją augant. Stebėsime
trisdešimčia slėpiningų Jo gyvenimo
metų... Dalyvausim Jo kančioje ir

mirtyje... Mus apstulbins Jo
prisikėlimo šlovė... Žodžiu,
beprotiškai pamilę (nes nėra kitos
meilės, tik Meilė), apmąstysime visą
Jėzaus gyvenimą, kiekvieną jo
akimirką. (Šventasis Rožinis, Įvadas)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/ar-tie-kurie-myli-vienas-
kita-ne-visada-sako-ta-pati/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/ar-tie-kurie-myli-vienas-kita-ne-visada-sako-ta-pati/) (2026-03-18)